

DIUMENGE VI DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Daniel Codina, monjo de Montserrat
12 de febrer de 2017
Sir 15, 16-21 / 1C 2, 6-10 / Mt 5, 17-37

Sant Pau, en el fragment de la primera carta als cristians de Corint, que hem llegir com a segona lectura de la missa, citava de manera força lliure unes paraules dels profetes que ens van bé avui per comentar les de l'evangeli que acabem d'escoltar. Escrivia: "*Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen*", i continuava en la carta: "*però a nosaltres (vol dir als cristians en general), Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit*". L'apòstol Pau escriu això als de Corint davant de les divisions que hi havia en la comunitat cristiana i que per superar-les, aquestes divisions, cal cercar la saviesa que ve de Déu i no cercar-la en discussions i elucubracions teòriques humanes: la fe cristiana es basa en la saviesa que l'esperit de Déu ens ha revelat en el Crist, en la seva passió, mort i resurrecció. El sermó de la muntanya de l'evangeli de Mateu, del qual n'hem escoltat un llarg fragment, és precisament un exponent del camí de saviesa segons Déu que ens cal anar seguint al llarg de la vida; és un anar fent passos concrets, no sols en el comportament ètic, sinó sobretot en la conversió de les mentalitats i dels esperits dels deixebles de Jesús, cap al Regne de Déu, el gran tema de la predicació de Jesús, la Bona Notícia.

És una Bona Notícia i una veritable novetat, que no sols trenca amb la dinàmica dels manaments de la Llei que cal complir materialment, per poder tenir la seguretat de que s'és just, sinó que crea en el cor de l'home i de la dona creients un coneixement i una saviesa més profunda i humana que el renova i li dóna esperança. No es tracta només de no matar, de no cometre adulteri, de no jurar, sinó de no permetre que surtin de dins nostre les expressions i els sentiments que puguin ofendre els altres, o els mals desigs que ens fan arribar on no deuríem. Com diu Jesús en un altre lloc, el que fa impur l'home no és el que li ve de fora, sinó allò que li surt del seu cor. La predicació de Jesús comporta un canvi radical: el creient ja no s'enfronta a una obligació externa i material que prové de la Llei i del qual pot sentir-se orgullós, sinó que s'obre a l'inesperat, a allò que sant Pau deia que mai ha pogut ser pensat ni imaginat per l'home: **la gràcia i l'amor del Pare del cel**. Jesús ens obre a la saviesa profunda, joiosa, esperançada de l'amor; i el camí per arribar-hi és la fe en Ell.

Germanes i germans en el Senyor: Ens cal escoltar una i una altra vegada aquests textos evangèlics i també ens cal llegir-los i rellegir-los personalment una i una altra vegada i demanar que l'Esperit Sant ens en faci comprendre el sentit i ens doni la força de fer-ne vida nostra per la conversió del cor. Així podrem anar fent camí cap al Regne de Déu, amb la confiança que ens dóna la Paraula de Jesús i l'esperança d'omplir-nos de l'amor del Pare del cel.